

For Torah Will Come Forth From Me

"כי תורה מאתי תצא" (ישעיהו נא:ד): וקשה- והלא זה מן השלשה עשרי עיקרים שאנו אומרים: אני מאמין באמונה שלימה שזאת התורה לא תהיה מוחלפת ולא תהיה תורה אחרת מאת הבורא, יתברך שמו. אך הכלל הוא כך הוא שבוודאי זאת התורה לא תהיה מוחלפת כמו שאנו אומרים: אני מאמין באמונה שלימה שכל התורה המצויה עתה בידינו היא הנתונה למשה רבינו, עליו השלום. אבל נראה בעין שכלינו למה התורה הנתונה בידינו אסור להיות נגיעה מאות לאות. אך הענין הוא כך: שגם הלוברן הם אותיות התורה, אבל אין אנו מבינים לקרותם כמו השחרות האותיות. אבל לעתיד לבא יגלה לנו השם יתברך אפילו הלבנונית של התורה. פירוש שנבין את הלבן שבתורה שלנו. וזה פירוש: כי תורה חדשה מאתי תצא: פירוש על אותיות הלוברן שבתורה, שיבינו כלל ישראל גם האותיות שהם לבנים בתורה שלנו הנתונה למשה. אבל כעת נסתמו מאתנו אותיות הלוברן. (אמרי צדיקים, דף י', מתורתו של לוי יצחק מברדיטשוב)

For a Torah will come forth from me (Isaiah 51:4): This is a difficulty- This one of the thirteen principles of faith that we recite: I believe with complete faith that this Torah will not be changed nor will there be another Torah given by the Creator, may his name be blessed. The fundamental truth is that without doubt this Torah will never be replaced, as we say: I believe with complete faith that the entire Torah in our possession was given to Moses, our teacher, peace be upon him. But [given the promise that in the future *a Torah will come forth*] we can reason why it is forbidden to tamper with even a single letter of the Torah given to us; and the matter is this way: That even the white space of the Torah constitutes letters, but we do not know how to read those letters as we do the black letters. But in the time to come God, be he blessed, will finally reveal the Torah written in the white spaces; meaning that all of Israel will understand the white letters of our Torah that had been given to Moses. But now those letters of the white spaces are hidden from us. (Imre Zaddikim, p.10. from the teachings of Levi Yitzhak of Berdichev.)

One Day the Torah Will Leave Us

יום אחד תעזוב אותנו את התורה ללכת הלאה.
ואנו המרגלים שהיא לנו כגופנו הפרטי וכנוף
שגם בפנותה מאתנו, היא שבה תמיד וחוזרת אלינו
רצוא ושוב-
כמו אחד מהורינו היתה, או ילד יוצא ירכינו-
לא נדע פתאום אם לחדל
אם לרדוף
לא נדע אם אבר מאברינו נטל, הראה, למשל, או הדם, או הלב
האור הגנוז, האור הישר, האור המקיף,
או האור הסובב
ואולי היא רק בגד ילדות שמאתנו הפשט
כמו פתנת שבגדילתו הילד מחליף-
ואולי אין זה פתנת כלל, כי אם דוקא רעלה, או צעיף
או פרגוד שמוסר
או עלה התאנה הקדום, שמדור ראשון לאחרון כד נמסר
או הזכרון עצמו, שלפני כל הזמנים נולד
ונע בין הרוח לבין הבשר.
כך, יום אחד, בלי התורה נשאר.
ואיש בנו לא ידע אם עודנו חי.
וזה בעיני זה נתבונן לבקש סיני.

One day the Torah will leave us and move on
and we, as accustomed to her as to our own bodies or to the landscape
that even when she turns from us, she always comes back
to and fro-
like one of our parents, or a child that we've borne-
suddenly we won't know whether to stop chasing
or to pursue
we won't know whether a part of us has been taken, a lung, let's say, or blood, or heart
or the mystical Torah lights: hidden light, direct light, encompassing light
or surrounding light
or perhaps Torah was just a childhood garment we've discarded
like the shirt that a growing child replaces
or perhaps Torah is not a garment, per se, but a veil, or a scarf,
or a curtain pulled back
or the ancient fig leaf passed from the first generation to the last
or memory itself, born before time,
that moves between spirit and flesh.

Just so, some day, we will be left without the Torah.
And no one among us will know if he's still alive.
And each will look into the other's eye searching for Sinai.

Rivka Miriam/Sager

Promoting the vital dialogue between classical Jewish texts & lived experience

www.sichaconversation.org

שיחה *Sicha*
continuing the conversation